

Kim Behnke (FP):

Lad mig indledningsvis takke for de langt, langt overvejende – faktisk entydige – positive bemærkninger, der er kommet om lovforslaget, og lad mig med det samme give de ordførere, der har bedt om det, en indrømmelse: Vi ændrer gerne ikrafttrædelsesdatoen til den 1. januar 1996. Det skal ikke være det, det kommer an på.

Når vi ikke skrev den 1. januar 1996 i første omgang, var det ud fra den vurdering, at det kunne være, at forslaget ikke nåede at komme til tredje behandling på denne side af jul, og vi ville derfor ikke være bundet af den dato, så vi skulle til at lave ændringsforslag. Men jeg kan jo forstå af de mange positive bemærkninger, der har været her i dag, at vi måske kan nå at få forslaget vedtaget inden jul – eventuelt i en lidt justeret form – og det ville bekomme os overordentlig vel.

Ministeren kom med den betragtning, at et kontantlån jo i sig selv indebærer en form for stavnsbinding. Ja, til selve lånet! Men det, der bekymrer os, er, at der er ca. 600.000 danske familier, der i forbindelse med den store konverteringsbølge har konverteret deres lån, og som i dag har et kontantlån, hvor de har benyttet muligheden for at få et kurstabsfradrag, og at disse familier er i den situation, at hvis deres realkreditinstitut eventuelt begynder at forhøje sine gebyrer eller begynder at forhøje nogle af de andre ting, som realkreditinstitutterne har mulighed for at forhøje, fordi realkreditinstituttet måske står og mangler penge, ja, så kan disse mennesker ikke flytte.

Vi ved ikke, om nogle realkreditinstitutter vil misbruge den mulighed, at de har en kundemasse, som ikke kan flytte. Men alene det, at vi får fjernet denne mulighed, har vi jo erfaring for får den pædagogiske og positive virkning, at så afholder de sig fra at malke nogle penge ud af nogle mennesker, som i forvejen har ondt nok i deres privatøkonomi.

Det, der er vores interesse, er altså at give disse 600.000 danskere den mulighed, at de kan flytte i den pågældende situation. Og dér er vi så i dag bundet af lovgivningen, hvilket betyder, at hvis de vil flytte lånet til et andet realkreditinstitut, kan det ikke lade sig gøre – selv om det ingen som helst provenumæssige konsekvenser har for staten, og selv om der ingen ændringer er i lånevilkår, renter osv.

Det synes vi ærlig talt er uheldigt. Og vi har egentlig det indtryk, at dengang vi fik vedtaget disse regler, var det en smutter, at vi ikke fik

denne mulighed med – hvilket også den konservative ordfører gjorde opmærksom på – for der er jo ingen, der kan have hverken saglige, faglige eller provenumæssige bekymringer for, om folk vil skifte fra realkreditinstitut A til realkreditinstiut B, så længe det er nøjagtig de samme vilkår, der gør sig gældende. Der er selvfølgelig nogle obligationer, som skal handles, og der skal betales nogle penge for det. Men det er jo så op til den enkelte at vurdere sammen med sit pengeinstitut, eller hvem man nu har som rådgiver, om det er noget, man vil give sig i kast med.

Jeg noterede mig med glæde, at både ministeren, Socialdemokratiet og Venstre erklærede sig villige til at gøre, hvad der kan gøres for at forøge mobiliteten.

Ministeren havde derudover en række betragtninger om, hvorvidt man nu skulle lægge sig fast på det meget snævre snit, vi har anlagt i Fremskridtspartiet, og det er jo glædeligt at være i den situation, for da vi skulle lave forslaget, var vi bange for at gøre det for liberalt – med risiko for, at det så ville blive afvist i Folketingssalen. Men hvis ministerens indstilling er den, at vi egentlig godt kan gøre forslaget lidt bredere for at opnå det, der er det egentlige mål, nemlig at sikre en bedre mobilitet, bevares, så er vi meget interesserede i, at vi i fællesskab gør det.

Jeg kunne også forstå på ministeren, at regeringen er interesseret i, at vi forhandler os til rette om det. Vi deltager gerne og håber på, at vi så inden jul kan få vedtaget en lovændring, der gør, at disse 600.000 og måske andre, der har realkreditlån, får nemmere ved at flytte dem.

Vi er jo også i den situation i dag, at der ud over de egentlige realkreditinstitutter også er ganske mange andre udbydere af lån, som det kunne være interessant for folk at skifte til, hvis det kan hjælpe dem til en øget mobilitet.

Så vi glæder os til det udvalgsarbejde, der nu skal sættes i gang, og vi glæder os til, at vi i fællesskab kan få lovforslaget justeret, sådan at det kan blive vedtaget inden jul, og sådan at disse regler kan træde i kraft fra den 1. januar.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.